

[Statsministeren]

Jeg vil gerne understrege, at regeringens EF-politik baserer sig på »Danmark i Europa«, det memorandum, som alle vi syv partier står bag, og på Edinburghaftalen og den dertil knyttede Maastrichttraktat. Jeg vil i øvrigt gerne sige tak for SF's konstruktive medvirken under forhandlingerne i Statsministeriet i går, hvor jeg var glad for, at vi sammen kunne afslutte disse forhandlinger med, synes jeg, et godt lovoplæg, som jeg håber vil blive behandlet lige så fornuftigt i Folketingets Markedsudvalg og dernæst kan komme til behandling på en hurtig og effektiv måde her i Folketinget. Jeg forventer således, at vi i næste uge kan se en førstebehandling af den nye folkeafstemningslov, ratifikationsloven, og jeg vil gerne redegøre for, hvilke politiske principper der er vores udgangspunkt for denne lovgivning og for vores Europapolitik.

Regeringen lægger afgørende vægt på at udføre sit formandskabsarbejde ud fra en række prioriteter, som dels falder i forlængelse af den afgæede regerings, dels får en ekstra understregning på især tre områder.

Udadtil vil regeringen gøre alt, hvad den kan, for at fremskynde udvidelsesforhandlingerne i forhold til de nordiske lande og Østrig. Vi vil gennemføre, så hurtigt det er muligt naturligvis, EØS-aftalerne, og det tegner godt. Der skal samarbejdes med Øst- og Centraleuropa med den prioritering, der ligger i vort udspil. Det løbende samarbejde i EF på miljøområdet og i den fortsatte proces i tilknytning til det indre marked vil blive styrket. Og så er der én ting, regeringen lægger vægt på, og det er prioriteringen af indsatsen for et bedre økonomisk og beskæftigelsesmæssigt samarbejde i EF. Uden den indsats bliver det dobbelt svært for Danmark at kunne stille troværdige løfter i udsigt for den danske befolkning om, at arbejdsløsheden for alvor vil komme ned over en overskuelig årrække. Derfor er det utrolig vigtigt, at koordinationen af den økonomiske politik kommer i gang så hurtigt som muligt, og derfor glædede det mig også, at vi i forhandlingerne i går blev enige om at tage det ekstra afsnit ind også på SF's foranledning.

Når jeg gør lidt ud af omtalen af forhandlingerne i går, er det også for at sige til hr. Holger K. Nielsen, at bekymringer for, at SF skal blive holdt udenfor, og at denne flertalsregering vil tromle alting igennem, behøver hr. Holger K.

Nielsen ikke at have. Forhandlingerne i går skulle gerne være en demonstration deraf, og de forhandlinger, der kommer om beskæftigelse og miljø, om erhvervs politik og om skattereform vil tilsvarende demonstrere, at det beror på gensidig tillid og gensidig konstruktiv deltagelse.

Vi sætter nu arbejdet i gang vedrørende den nye folkeafstemning, som regeringen har truffet beslutning om at anbefale Folketinget bliver den 18. maj, hvad vi håber der vil være tilslutning til. Derfor vil jeg gerne sige, at den nye folkeafstemningsperiode vil finde sted på baggrund af et lovudspil, som vi har forhandlet os frem til enighed om, og som klart understreger, at der er tale om et nyt grundlag i forhold til det, der var den 2. juni, at der er tale om en ny langsigtet dansk EF-politik, der tager udgangspunkt i det memorandum, vi alle har tilsluttet os, men som selvfølgelig også tegner en linje, hvor hvert parti har sin egen identitet. Derfor mener jeg ikke, man kan kritisere CD for deres holdning, lige så lidt som man kan kritisere SF for deres. Det afgørende er, at det er ret flot, at syv partier har kunnet enes om en hovedlinje, som de nu bærer frem, og jeg hører ingen af de syv partier anfægte, at det er grundlaget.

Jeg vil godt med det afsæt gøre et par ekstra bemærkninger om valutasituationen. Det har været en god dag i dag for sammenholdet i EF-området og for sammenholdet imod valutaspækulation. Jeg kan oplyse, at den tyske forbundsbank her i eftermiddag har givet det første vigtige signal. Man har sænket korttidsrenten, og man har sænket diskontoen – måske ikke voldsomt set med danske øjne, men ganske, ganske vigtigt som signal også ud fra den tyske pengepolitiske tradition.

Jeg tror, det er rigtigt at sige, at vi lige nu har en tilstand, hvor valutaspekulation mod den danske krone ikke længere er et angreb på den danske krone som sådan, men opfattes som et angreb på hele det danske og europæiske valutasystem. Derfor har vi fået igangsat en fælles aktion for at imødegå den spekulation, en fælles aktion, der omfatter tyske, hollandske, belgiske og franske centralbanker, som sammen med den danske nationalbank har vedtaget i fællesskab at støtte den danske krone. Jeg erindrer om, at vi som medlem af EMS i modsætning til Norge og Sverige har ubegrænsede